

NO FERIM

SETMANARI BILINGÜE, SATIRIC Y DE BON HUMOR

Provincias: Un trimestre. . . 0'75 ptas.
Extranjero: Un año. 6'00 »
Número atrasado: 0'10 »

AÑO I N.º 6
Sóller 10 de Febrero de 1917

Correspondencia y Administración
Luna 27.—SÓLLER
No se devuelven los originales

Teatro... cidades

A. D. Bartolomé Sampol

Presidente de la «Defensora Sollerense»

Una vez más nos hemos dado a conocer. Nosotros los sollerenses batimos el record de la ridiculez y de la excentricidad; alardeamos de inteligentes, y cuando llega el momento oportuno de demostrar nuestra *ilustración* nos quedamos rezagados.

La compañía del señor Serrano ya se ha despedido de nuestro público; pero no se ha ido por tener compromisos serios con otra empresa, ni por no gustarles este valle de .. lágrimas de Sóller, se ha ido sencillamente, y como quién no dice nada, porque nuestro selecto público no correspondía como debía corresponder, y antes de llegar al vergonzoso extremo, como otras compañías, de haber de pedir limosna para marcharse, han liado el petate y se han ido en busca de otro público de mas afición y menos avaricia.

Muchas veces he repetido que aquí en Sóller no hay afición al teatro, y con el poco tiempo que hemos tenido para aplaudir la compañía Serrano, he podido comprender que a falta de aficionados tenemos *des aficionados* que ofrecen espectáculos, mas o menos morales, gratis, sin el más mínimo pago para *des-aficionar* los pocos aficionados que quedan ya.

Es verdad que en las funciones de los domingos por la noche el público era numeroso, pero en los días laborables, aparte de los abonados, la concurrencia era escasísima, y un lleno semanal no basta para sufragar los muchos gastos que ocasiona una compañía así.

Con esto queda demostrada la poca afición teatral que los sollerenses te-

nemos, porque con el número de habitantes que cuenta Sóller, con un átomo de afición, es bastante para llenar las localidades diariamente.

Con el fracaso pecuario de esta compañía comprenderá, señor Presidente, que es inútil la formación de la Cátedra de Declamación proyectada, y si no quiere que sea un fracaso, anule las gestiones hechas para su formación, y no repare en dar cine sin variedad de ninguna clase, y si como siempre algún falso aficionado se queja de este permanente espectáculo, entonces haga V. suyas las palabras de torero *Guerrita*:

Nu teneis ustes más toreros que los que sus mereceis.

URBANO ROSSELLÓ

DE BALLS

—¿Que me contas Catalina?..

¿Cóm van es balls?..

— De primera;

¿y tú?..

— Diumenge no hey era, perque se nostra padrina diu qu'es balls son un mal bollit qu'obrin ets enteniments,

y que ses atlotas decents sols han de ballá dins es llit

— Idó jo trop qu'es temps es fret y mos falta calentó,

y per fojí se fredó res tan bó com un ballet

— Pero si hey vaitx mermularán y un'atlotaxerrada,..

— Vesí en se cara tapada y aixi no't coneixaran,

— ¿Qué hey va molta gent?..

— Espanta

a «can Domingo» veurerle, diumenge estava tot ple.

— Y a «can Perico»?..

— No tanta com a «can Domingo» ni vá, perque allá tenen, fieta, un piano de maneta y es punt es mal d'agafá.

— Saps que me venen tentacions de diumenge que vé anarhi

— Y ja's segú lnes, vesí no vajes de contemplacions,

qu'ara que joves som de riura es se nostra ruta,

y ara qu'ets jove disfruta

que res mes tenim d'aquet món

— ¿Pero es pecats que cometém?..

— ¡Des pecats, no vulgues teme, que llevó vé se corema

y de tots mos confessarem!..

N'URBANO

DESPELIDA

En Bartómeu Obradó, conegut per nos-tros lectós p'es *Sastrillo*, ahí dematí se despedí de noltros

No sen vá capritxosament a cap nació extranjera a prová fortuna, sen va forzosament a fé es servici; masse sabem es sentiment que té de deixá Sólle, qu'encara que no'es seu poble natal, aquí hey deixa es seus amics y es seus amores.

Se despedida que li ferem a n'es tren no va essé trista, perque entre noltros no coneixem se tristó, pero va essé una prova entusiasta d'amistat, una despedida carinyosa, fraternal, y *tuti cuanti*.

Moments antes de parti mos va prométe fermós totas s'es visitas que li permetrán totas ses suas escasas forsas *metálicas*, (y en se pága de soldat no'es d'estrenyá si está débil) aparte de que setmanalment, mos escriurá ses novedadats.

Aparte de tot, enmitx de se seua pena, tenía un consol, eli com he trabayadó sap lo imposible que se fá per noltros se vida,

ell veyà que així com van ses cosas era imprescindible un desenlàs *famatorio*, y així servint el Rey, te segús dos pans, siurons y sis céntims, y encara que poc, està conforme, mes val *algo que nada*.

Mos suplicá que noltros el despedisim, demunt aquest setmanari, de tots aquells amics qu'ell no'hu havia pogut fé personalment y de totas ses atlotas que, principalment fabricantes, havia fet entadá posantlés a n'EN XERRIM.

En molt de gust nostro fehim es seu gust y a més feim constá qu'es injustament tenirlí rabi, perque sabém, qu'ell era incapas de ofen-dre ningú, y que moltas d'atlotas que li tenen rabi per causa de s'escriura, no ni tendrian si sabian que pes seu bé, no ha fet cás de lo que li han contat, per no fé public certas faltas que han comesas.

Ara sols me resta darli en nóm des demés redactós, un saludo carinyós impossible d'esplicarli, y desitxám qu'en veni no se queixi de cap mal, y que dugue ben formal en lloc de trinxes vermeyas, a ses mangas ses estrelas de'un capitá general

BOURAN

ABUNDANCI...

L'amo'n Meu es un pajesot tayat de lluna, fené y avaro com ell totsol, capás antes de gastá quatre centims, convocá junta de famili.

Aixó no lleva que l'amon Meu, encara que tant avaro, un día a l'any no pogués fé una fantasia; y despusehi a vespre vá demostrá que quant era s'hora sabia quedá bé.

En Tofol, es seu fiy majó que l'any passat, quant el quintaren, va treura es número 3, y ahi se vá entregá a cumpli com a bon patriotic.

Dijous devés les quatre vá fé acabá se feina a n'en Tofol, y partiren cap a caseva tot dos, perque aquell vespre a caseva havia d'essé una festa, una *nochebuena*, que diguéim.

Ribaren a caseva, y l'amon Meu, ordená a se dona qu'ensetás es camayot mes grós de tots.

Se posaren en taula y s'hompare de tant en quant se dirijia a n'es seu fiy y li deya:

—Menja, fiy meu, menje camayot, no vuy que puguis di que no te feim cas.

Acabat de sopá en Tofol se posá ses esperdenyes dispost a partí a peu cap a Ciutat.

Arribá s'hora de se despedida, comensaren per turno a despedirsé den

Tofol, y quant tocá a s'hompare, aquest li fé una mique de sermonet y después com aquell que fá una gran acció va di a n'es seu fiy.

—Mira Tofol, perque no te pugues queixá de noltros, a demunt se caixa hey ha dos reals, vesí fiy meu, vesí y pren tot es dobbés que vulgues; un día a l'any s'olla se crema fiy meu.

LA SENYORA ROSA.

BANDO

Si jo fos batle faria a nes poble publicá, un bando en castellá qu'amb'altres cosas diria:

Jo jefe de s'Alcaldía des poble Fulano de Tal, faitx a sebre en general se meua determinació, castigant tot infractó amb' se gran pena capital.

Prohibesc amb'absolut es critica lo que jo faitx, ni empatxersé de si vaitx a jugá en se juven tu, ni si faitx se Lley de s'embut; en rés vuy essé criticat y si en res vaitx equivocat gordauhó dins se *catxupa*, que d'aixó en te se cupa es poble que m'ha nombrat.

No vuy que me critiquin més amb'aixó de subsistencis, de si faitx impertinencis afavorint es peixetés, o si deix fé es panedés que pujin un poc es pá, ni que pugue aturá venguen patatas podrides, perque en qu'hey pos medidas aixó es molt mal d'aturá.

Perque heu de considerá, qu' un batle es veu compromés a callá y a no di rés a se gent qu'el va votá y a n'aquests no castigá en que cometin infraccions les he de tapá es recon; si les faitx impertinencis jo voré ses consecuencis amb veni altres eleccions.

Es directós de diaris no me vulguen agraviá y procurin publicá sols paraulas necesaris. Un des mes estrefolaris de tots es que Sólle tenim perque sempre'n dona ventim sense gens de compassió domés esper s'ocasió per castigarlo, EN XERRIM.

SOR-LLEO.

Es calsons den Pau

En Pau aquell día s'en anava tot gojós a festetja, perque estrenava uns calsons nous y ja frisava que s'atlotà el vés.

Arribá a ca se *Dulcinea*, y de demunt es portal ja demaná a ne Tonina y a madó Bet, que trobavan a n'aquells calsons nous que li havia cosits sa mare.

Totas dues li pesaren revista y totduna esclafiren en riayas.

—¿I ara de que reis?... Preguntá en Pau.

—¡Jesús Pau! respongué madó Bet, y que no'estás empegahit?.. Dins s'olla d'aquets calsons hey cap es Batle qu'es deu vegades mes gros que tu!

—Son a proposito, perque tenga lloc per engreixa.

—¡Aquesta si qu'es mascle!—esclamá ne Tonina—¿Que no veus que d'una cama son dos dits mes llargs que de s'altre? ¡Ah aubercoc! ¡No tho dic jo!

En Pau se cercioná qu'era veritat lo que li deyan, y devant ses riayes de s'atlotà y de sa sogra, partí cap a caseva, dispost a doná un *atraco* a se mare.

Quant entrá dins es carré vé se mare demunt es portal, y cent passes antes d'arriba a ella ja li cridava:

—¡No me'n feis cap may de condreta! ¿Veis aquest calsons amb'una cama dos dits mes llarga que s'altre?... Un día d'aquests teyaulemé, perque diumenge en torná de se possessió, les me vuy posá y no vuy qu'a ca s'etlotà puguen torná riura de jo.

Sa mare prometé que les hi arreglaria y ell entra tot enfedat per dins es corral, ahont hey trobá se jermana majó que sembrava monjetas.

En Pau que no's fiava molt de se memori de se mare, y per tot lo del mon no volia torná servi de riayes a ca s'atlotà, per está mes segú també encarregá a se jermana que li tayás dos dits se cama esquerra des calsons.

Tanta era se rabi que duya que no volgué torná sorti, y sen pujá a jeura, demunt es sòtil, ahont hey trobá se jermana petita que li feya es llit.

—Mira Pixedis, mumare m'ha fet es calsons amb'una cama dos dits mes llarga que s'altre. Per si mumare no pensás arreglarlosme, t'encarrec a tu perque m'acursis dos dits a se cama esquerra. ¿Hey pensarás?

—No passes cuidado.

Es diumenge sigüent en Pau quant arribá de se possessió, se'n pujá correns cap a nes cuarto, tot content perqu'es-

perava que podria lluhí es seu garbo, en sos calsons nous arreglats.

Se llevá se roba veyá, y cuant se va havé posada se nova se pegá uyada a nes calsons y.... ¡Oh fatalidad! se cama esquerra qu'es diumenge antes era dos dits mes llarga que s'altre, avuy era cuatradits mes curta.

Se mare y ses dues germanas ¡Totas tres! havian complit s'encarrec d'en Pau y en lloc d'arreglarloshi li havian inutilisats aquells calsons qu'eran se seva fantasia y es seu orgullo.

SASTRILLO

Ferrocarriladas

Per un instint de compassió per aquets mossos que per mala sort es dia des sorteol's toca un número baix, y qu'avuy s'havian de presentá; he agafada se ploma; per diriji una pregunta a n'es President de se Junta des Ferrocarril de Sólle.

L'any passat, un soció fundadó va fé una proposició a sa mencionada Junta, sollicitant qu'aquets pobres soldats, disfrutasen d'una rebaixa de preu a nes pasatje, perqu'en tal rebaixa poguessen en menos sacrificis, un dia de permis, veni a veura es seus pares, lo que així un homo que domés pot dispondre de sis cèntims diaris, es de tot punt imposible arribá a reunir ses 3'30 ptas. que costa es trayecte d'anada y venguda d'aquesta linea.

Es president fos per llevársé de devant es sollicitant, o fos perqu'era vé, contestá que ja'n havia perlat en sos demés de se Junta y que tots trovavan justa y ben justa una rebaixa de preu a n'es soldats.

Y ara pregunt: ¿Cóm es senyó President qu'havent, aprovada se proposició, encara es s'hora que l'han de posá a se disposició des públic?...

Don Geroni te se paraula y l'*Heraldo* a ses suas ordes y esperam mos derá una contestá satisfactori.

Y ja que tenc se ploma en se má vuy fé sebre a n'es Gerent de se mateixa compañía, que son molts que se queixan de s'urgenci qu'emplea per cobrá es contes. Així es que totduna qu'arriba una mercaderia en so tren, inmediatamente corren a cobrá se factura a nes duenyo. Aixó sería passadó si no fos qu'aquesta compañía encara te un pico a pagá de l'any passat a tots ets accionistas.

Per aixó es qu'aconseyam a n'el senyó Gerent que ja qu'es tant puntós en so cobrá qu'heu procuri essé en so pagá.

Y ja que perlam des dividendo de l'any

passat, suposam qu'en vista qu'ets accionistas, l'any passat no cobraren completament com se devia, el senyó Gerent y es demés de se Junta deven havé renunciat a cobrá se seia paga.

¿Qui es que diu que nó?... Mehem qu'alsi un dit...

¡Tothóm l'alsat! ¡Ningú so ha cregut! ¡Mirau amb'a quin concepte de poca idalgúia que tenen a se Junta des Ferrocarril de Sólle!

UN ACCIONISTA

De sa Pobla

Es tema de totas sas conversacions es s'asunto d'es secretari; per dins es casinos y casas particulás no se parla d'altra cosa; uns creuan que les pagarà totas plegadas, mentres qu'altras creuen que no será res, que tot será fum de formatjada uns creuan que ja está procesat, mentres qu'altras diuan que tots es qui ja han cobrat es dobbé no volen res cuanttra éll; uns que será jutjat per lo militá y altres que per lo civil, y no hey há qui amb sabiga res en net.

Diuen qu'es governadó l'hi ha fet demaná sa dimisió y que ja tenen un altra secretari interino qu'el tarán fe de cubertora y qu'en Marqués tras cortina actuará lo meteix, seguint sas cosas tal com estavan, y es trist qu'a sa Pobla no sa puguen fé sas cosas amb lley y rahó y que hajan de consenti amb he que es qui manetjan s'administració des poble, después qu'els han descubertas sas suas mangarrufas y malas mañas encara n'hi haja que treguin sa cara per ells en lloc de treuerlos des poble a puntadas de peu.

Sa responsabilidad es per tots aquells que comportan sa mala administració y al mateix temps sa fan complices de sas immoralitats comesas.

Ja veurem en Jelat ahont s'ajeurá y quinas consecuencias resultarán de tanta algaradia administrativa; per un vent es jocs prohibits son permessos o tolerats y hasta guardats per personas que pes perentesc que tenen amb' so batle, se donan to de governarho tot; ses casas de lenorini també están patrocinadas pes mateix Pericás, segons manifestacions fetas pes mateix, qu'haven vengudas unas silfides, una francesa y un'altre belga a prová fortuna a un café qu'en solan admetre de aquesta casta de *bollits*, no poguent entendre se amb se madona amb respecte des preu des lilit, aquest se posá per intermediari y conseguí s'arreglo de sas pots; de modo que aquest se fé com a representant de sa autoritat y pes seu volé y podé, quedarán a la casa fent fletes a tres pes setas cada un, una pesseta per sa ma-

dona y sas dues restants pe sas que planxarán es llensols.

Son tantas y tan grossas ses immoralitats e irregularitats que se comensin a cienci y pacienci des qui comandan, que no acabariam may.

ES CORRESPONSAL

XERRIMADES

Dimars, cuant plovia mos trobarem amb'un concejal que se pasetjava en so capell en se má y es paraigo devall es bras.

Li demenarem es motiu d'aquella raressa y mos contestá:

—*Las primeras lluvias sirven para refrescar las ideas.*

¡A carapel! ¡Bona idea! ojalá tots es demés de Consistori fessen igual, tal vegada pensarian lo necessari qu'es cubri se plassa, perque aquets dias d'aigo, ses plasser no s'han volgut posá a s'intemperi des temps, y noltros no tenguerem verduras pes nostro cuinat diari.

Dins una sabateria

—Mehem mestre, daumé unas sabates que no fassin mal a nes cap.

—A n'es peus, voldreu di.

—No, no, a nes cap, perque se meua done, te se costum de tiraslesme de tant en tant.

De dins Sólle meteix hem rubuda se siguint epístola firmada per un «Socio».

Es jovent está impacient sense sabre ahont ená si no's posá a jugá o s'engata d'aigordent.

Per paga ses Sociédats en que siguen de Recreo, es socios segons lo veu allá no están gens recreats.

Un socio no fa res més, que pagá es duro d'entrada y teni adelantada se pesseta cada mes.

Pero no hey serqueu diversions, ni jocs per entreteniments, allá sols son jocs indecens per escurarvos es recons.

Per aixó senyó President organisi uns cuant ballets, y així veys y jovenets tothóm estará content.

Així com se queixa mora per no teni divertiments, si vol tenirms contents procuri a la «Defensora», ultimá amb enegias fé de ináscaras uns ballets, y entre música y rollets disfrutá aquets derrés dias.

Varias mares de famili se queixan per-

que ja no deim res a nes Batle sobre es jocs prohibits.

Pero considerau, santas dones, qu'és Batle te altres feynas amb'aixó de ses subsistencis, y ell pensa que, qui molt abra-ssa poc estreny.

Deixau fé, tot s'arreglará p'el temps.

Y perque vejeu qu'és Batle fá tot lo que pot a favó d'és poble, demanau a tots es panadés, y voreu qu'estan contents d'ell, perque ha consentit que ells pujasen dos centims per kilo es pa de primera classe, des preu tassat per se Junta de Subsistencis, y tres centims es de segona classe.

Lo poc que fá heu fa malementy encara voleu que se cuidi d'altres cosas.

Teniu pacienci.

Una senyóra s'altre dia, va cridá un lleté perque li vengués una mesura de llet.

Cuant se senyóra parava s'olleta, repará qu'aquell liquit era aigo sense gens de llet.

—Pero hombre, v aixó qu' es?...

Mecatxis, respongué es lleté, aixó es que cuant he preparat ses gerras, a n'aquesta no he pensat a posari gens de llet.

Aquestas aigos d'aquest dias hañ servit per inspirá a n'es nostros *poetas*. O sino escoltau:

Escoltaumé estimat jermans es sermó que vaitx a fé:

Per aprende de ballá bé

heu d'aná a n'es Brillans

Es mestre es belladó molt fi

que cuant balla sempre bota

y mes cuant balla se Jota

es talment un xerefi.

Amb que siga embustero

ell val moltas de pessetas;

per tocá ses castanyetas

va fé posá un lletrero.

Cuatro joves abrinats

quant sortirem a ballá

un *brillant* varem trobá

y quedarem enlluernats.

Amb'un cop de vista fina

poguerem veura qu'era fals

y que tenia es resals

ben untats de veselina.

Y es qui'ldu sap brevetjá

d'essé un gran balladó

pero es tant petitó

que se moca amb se má.

JAUME PIZÁ

Y lo demás estimat companyó heu tayam per no allargá se cansó.

Dialec d'actualidat:

—¡Ola Juan! ¿Com te và?...

Com qu'estigues enfadat,

que te veix tan atribulat

no sé que me de pensá,

—Jo'hey estic y tenc rahó

y tampoc me falta motiu,

a cameua tenc un niu

qu'és molt mal de consolarlho

—Sempre estás a ses meteixas,

per mi desitxas un trono,

no me con'is penas, homo,

fa un mes sempre te queixas.

—Per forza m'he de queixá

no's que me queixi per ganas,

pero fa dues setmanas

que no tenc trabay ni pá.

—Fos de tu men aniria

a qualche noble senyó,

y ell en veni s'ocasió

des vot rescabalaria

—En qu'en trobaren ben bó

a ses votacions l'any passat

ja estic tant desenganat

que no confiy amb res d'aixó.

—Aixó es una medida

que tal volta t'anirá be,

un politic verdadé

crec que des seus may s'olvida.

—Saps que te fan aquests senyós,

cuant t'han de menesté,

antes te fan un papé

pero después. . t en fan dos.

—Jo no sé que m'he de pensá

cuant te veix tant desenguenat;

tant negre mo has retretat

que pens si'm ferás canviá.

—Giret y no te sebrá greu

avina en sós desenguenats,

som molts que mos hem aplegats

ja per la graci de Deu

—Jo antes hey vuy pensá,

demá et duré se resposta,

ara m'en vaitx a canostrá

que m'esperan per sopá.

—Jo també. y no m'espera

se meua gent per sopá,

per molt que serquin es pá

no ni'ha dins se pastera.

UN DESENGANAT

Passa temps

XARADA—Pi-pa.

CAVILACIO—Son Servera.

SEMBLANSES--1 En que te comes--2. [En que te couá--3. En qu'és salerosa.

FUGA DE VOCALS—Tot Mallorca he corregut
—redolant com una bolla—tan guapo com es de Sólle—cap poble he corregut.

XARADA

Se *primera* es una cosa

que no té res de dolent;

molts de picés he pres *segona*

amb gotetas d'aigordent.

A se *primera* y *tercera*

l'empren molt a un villá;

y de *tot* per dins cateua

se ben sert de que ni ha.

SEMBLANSES

1.ª ¿En que s'assembla Sólle a un tinté?

2.ª ¿Y un tinté a un plat d'estufat?

3.ª ¿Y es sol a mi?

CAVILACIÓ

AMO GIL

Compondre amb'aquestas llettras un llinatge mallorquí.

FUGA DE VOCALS

. s .ll .r .cs m .s q . . x . m

q . . f . n . c . n . c . d . d . .

y . c . nt . v . . n . c . mp . ñ . .

l . d . . x . m m . r . d . f . m

BURROSS

Ses solucions disapte que vé

Anuncis d'En Xerrim

Setmanari bilingüe, satiric y humoristic

Se desitja vendre un fonógrafo de primera bona, bona, ¡pero bona! marca *Patbé*, amb ses seuas respectivas placas amb tota classe de *Couplets y completas, Operas y Comedias Manolecs y Dialects*.

Aprofitau s'ocasió

si de ganga anau conformes

y si voleu mes informes

a sa nostra Redacció.

Juventut eterna...

...se consigueix usant s'AIGO TRIUNFAL POGRESIVA, que garantisen que no conté nitrato de plata ni sustancias nocivas a se salut.

No embruta se pell ni taca se roba.

Preu: 5 pessetas botella

¡Fora cabeis blancs! ¡Viva se juventud! En venen a Palma: a se perfumeria Inglesa, Cadana 6—Perfumeria Oriental, Quint 1 y 3 —Perfumeria de D. Lluç Canals, Brosa 10 y a SOLLE: Jermans Estades, Plassa Constitució 16 y a se Perfumeria Artistica, Lluna 5 y a totas ses principals perfumerias d'España.

¡¡¡Qui torna en sos cabeis blancs es perque vol!!!

A s'imprenta, Moderna d'en Calatayud, Carré de sa Lluna 27 hey trobareu per vendre.

Novelas per suscriura,

llibres d'aquells que fan riura

pes colsos y s'es butxaques,

carteras, també petaqués,

objectes per escriura,

tarjetetas ben maques

per visita, suscripciones

a nes diaris nacionals,

extranjés, tarjetas postals

propis per felicitacions.

Dé tot alla trobareu

y des preu no vos queixereu.